

emmerhout

28/12/2009 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgesk.nl

We ruilden plaatjes van The A-team die we in de snackbar van het winkelcentrum kochten en speelden in de vele bossen van de woonwijk [Emmerhout](#). Ik heb lang gedacht dat een snackbar zijn naam te danken had aan het feit dat hier de grote jongens zaten te 'snakken' over hun brommers.

Snakken is Drents voor 'opscheppen' of 'pochen'. Een woord waarvan ik pas veel later leerde dat het niet behoort tot het standaard-Nederlands. Toch mooi en beeldend: *Hee mien jonge, zit nie zo te snakk'n!* Ook 'spetterkaarsjes' (sterretjes) en 'wind op de banden' (lucht in de fietsband) bleken niet gangbaar buiten Drenthe.

De woonwijk was omringd door bossen waarin we hutten bouwden en crossbanen met steigerbulten (springschansjes) aanlegden en waarin we urenlang konden spelen en vies worden. [De Eekharstschool](#) stond op een heuvel en in de winter gleden we op de slee naar beneden. In mijn herinnering lag er elke winter een dik pak. Op een vuilniszak ging het nog harder. Mooie tijden.

In de klas luisterde ik ademloos naar de meester tijdens de geschiedenislessen. Hij zat achter zijn bureau en vertelde mooie verhalen. Als een kind uit de klas een vraag stelde, dan wist hij altijd het antwoord. Wat wilde ik ook graag meester worden! Maar wat moest je dan veel weten en zou ik dat wel kunnen?

De jaren zijn voorbij gegleden: Drenthe, Overijssel, Utrecht. Maar de laatste vier jaar heb ik vaak het gevoel gehad dat ik terug moest naar die oude tijd en plaats. Soms heb ik door de wijk gelopen om herinneringen op te halen. Lang op het schoolplein gezeten met het gevoel dat de schoolbel zo weer kon gaan en ik naar binnen zou moeten. Alles was nog precies zoals vroeger maar dan kleiner.

Maar precies een jaar geleden gebeurde er iets bijzonders. [Ik maakte foto's van het winkelcentrum voor Wikipedia](#) en opeens kwam er een man op me aflopen. Hij was nieuwsgierig waarom ik van het verpauperde criminele middelpunt van de wijk foto's aan het maken was. Ik vertelde hem enthousiast over mijn mooie herinneringen. Maar mijn roze wolk werd weggevaagd toen hij vertelde dat het winkelcentrum binnenkort wordt afgebroken en vervangen door een overdekt en verwarmd winkelparadijs.

De snackbar verkoopt geen A-team-plaatjes meer en bakt in verantwoord plantaardig frituurvet. [Ook de Eekharstschool sluit haar deuren in 2010](#). Alles gaat voorbij. Je kan niet eeuwig met je gezicht naar het verleden kijken, want dan sta je met je rug naar de toekomst.

Maar wat zou het mooi zijn als ik nog één keer in mijn oude schoolje zou mogen kijken. Nog één keer in mijn oude klas zou mogen zijn. Een mooie les geven over de geschiedenis van de school achter het bureau van mijn oude meester. En dan alle vragen uit de klas beantwoorden om de cirkel rond te maken.

Voor alle kinderen is dit ook weer het begin van een cirkel. Hopelijk zullen zij ook warme herinneringen koesteren aan hun nieuwe school en winkelcentrum waar ze bij de C1000 altijd [Gogo's](#) kregen . . . ☺